

ת"פ 18527/11/14 - מדינת ישראל נגד רפאל יוספוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18527-11-14 מדינת ישראל נ'
יוספוב(אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רפאל יוספוב

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 12א(ג1)(ג) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 6.11.14, בכביש 4 באזור השרון, אסף הנאשם לרכב מונית בו נהג, עשרה תושבי האזור אשר שהו בישראל שלא כדין, תמורת תשלום, והסיעם לכיוון הכפר חוסן הסמוך לביתר עילית, עד שנעצר סמוך למושב מחסיה.

2. המאשימה הדגישה את כמות הנוסעים אותם הסיע הנאשם, וטענה כי מדובר בפגיעה בבטחון תושבי המדינה. בנסיבות אלה, עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין שישה ל-18 חודשי מאסר בפועל, ולהטיל על נאשם זה שבעה חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

בא כוח הנאשם היפנה למצבו הבריאותי של הנאשם, מושתל כליה, המפרנס את אשתו, חולת הלב, את בנו הסובל ממחלת קיבה וכן את ביתו. הנאשם נעדר עבר פלילי, קיבל אחריות למעשיו, כאשר השוהים שלא כדין עלו לרכבו בתוך תחומי המדינה.

הנאשם בעצמו הודה בטעות שביצע, לראשונה בחייו.

הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שרות על ידי הממונה.

מתחם הענישה

3. העבירה בה הורשע הנאשם, מהווה סיכון בטחוני לשלום הציבור, וכן פגיעה קשה ביכולת המדינה לפקח אחר הנכנסים בשעריה. מעשים אלה עלולים להביא לתוצאות הרוג אסון, כאשר המסיע שוהים שלא כדין עלול להביא עימו מפגע אל לב המדינה. הפסיקה קבעה כי יש להחמיר במידת הענישה בגין עבירות אלה, ואף המחוקק ראה להחמיר ברמת הענישה לגבי נסיבות בהן נאשם מסיע מעל שישה שוהים שלא כדין. יחד עם זאת, יש לשקול כל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבותיו, ואין לקבוע רף ענישה שהינו אך ורק מאסר בפועל, זאת אך בשל אופי העבירה. כך, יש להתייחס לנסיבות כגון כיוון הנסיעה, בעת קביעת מתחם הענישה (ראו סקירת פסיקה בעבירה זו, הנעה בין מאסר בעבודות שרות למאסר בפועל, במסגרת עפ"ג (י-ם) 16815-05-15 **פאהמי אבו ליל נ' מדינת ישראל**, (30.6.2015)).

בנסיבות המקרה הנדון, מדובר בהסעת עשרה תושבי האזור, ובתמורה כספית. לצד זאת, הנאשם אסף את השוהים שלא כדין בתוך תחומי המדינה, כאשר כיוון הנסיעה הוא אל הכפר חוסן הנמצא באזור. מדובר בנסיבה שיש בה להקל בנסיבות ביצוע העבירה.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה באירוע זה, נע בין שישה חודשי מאסר שירות בעבודות שרות, ועד מאסר למשך 15 חודשים. לצד זאת, יש לקבוע ענישה של מאסר מותנה, פסילת רשיון לתקופה הנעה בין שישה חודשים לשנתיים, וכן קנס כספי בשל המניע הכלכלי לביצוע העבירה. המחוקק החמיר בגובה הקנס לגבי עבירה זו, אולם במסגרת קביעת מתחם הענישה לגבי הקנס, יש לשקול את מצבו הכלכלי של הנאשם. לאחר ששקלתי את כל האמור, אני קובע כי מתחם הקנס במקרה זה בו הסיע הנאשם עשרה שוהים שלא כדין בתמורה כספית, נע בין 2,500 ל-20,000 ₪.

העונש המתאים

4. הנאשם בן 59, נעדר כל עבר פלילי. יש לשקול את העובדה שמדובר בעבירה הראשונה שביצע נאשם זה, לאורך שנות חייו, וכן את קבלת האחריות המידית על מעשיו. עוד אשקול את השפעת העונש על הנאשם, במצבו הרפואי, וכן על משפחתו הקרובה, אשתו ובנו הסובלים ממצב בריאותי בעייתי.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה. לבקשת המאשימה המעוניינת לשקול הגשת ערעור, יחל ביצוע עבודות השירות ביום 1.2.16.
- ב. שישה חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום, עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.1.16 ומידי חודש בחודשו.
- ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק ברשיון נהיגה, זאת למשך עשרה חודשים, החל מיום 1.1.16.

ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק ברשיון נהיגה למשך שנה, זאת על תנאי שלא יעבור על חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מהיום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ו, 06 דצמבר 2015, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד רועי קרדי, הנאשם וב"כ עו"ד מוטי איווס.